

ဒါတာကူးသည့် လတန်ခူးသို့ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။  
 အောင်ဘုတို့သူငယ်ချင်းများ လမ်းထိပ်တွင် အုန်းလက်  
 မဏ္ဍပ်ထိုး၍ ရေကစားရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။

Tagu, the first month of the Myanmar calendar, marking the time of passing  
 over into the new year came round. Aung Bu and friends set up a coconut  
 frond pandal at the top of the street and were preparing for water-throwing.

အတွဲ ၅၆။

အမှတ် ၁၅။

# ရွှေသွေး

## Shwe thway

၁၃၈၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၅) ရက်၊

(13 - 4 - 2024)

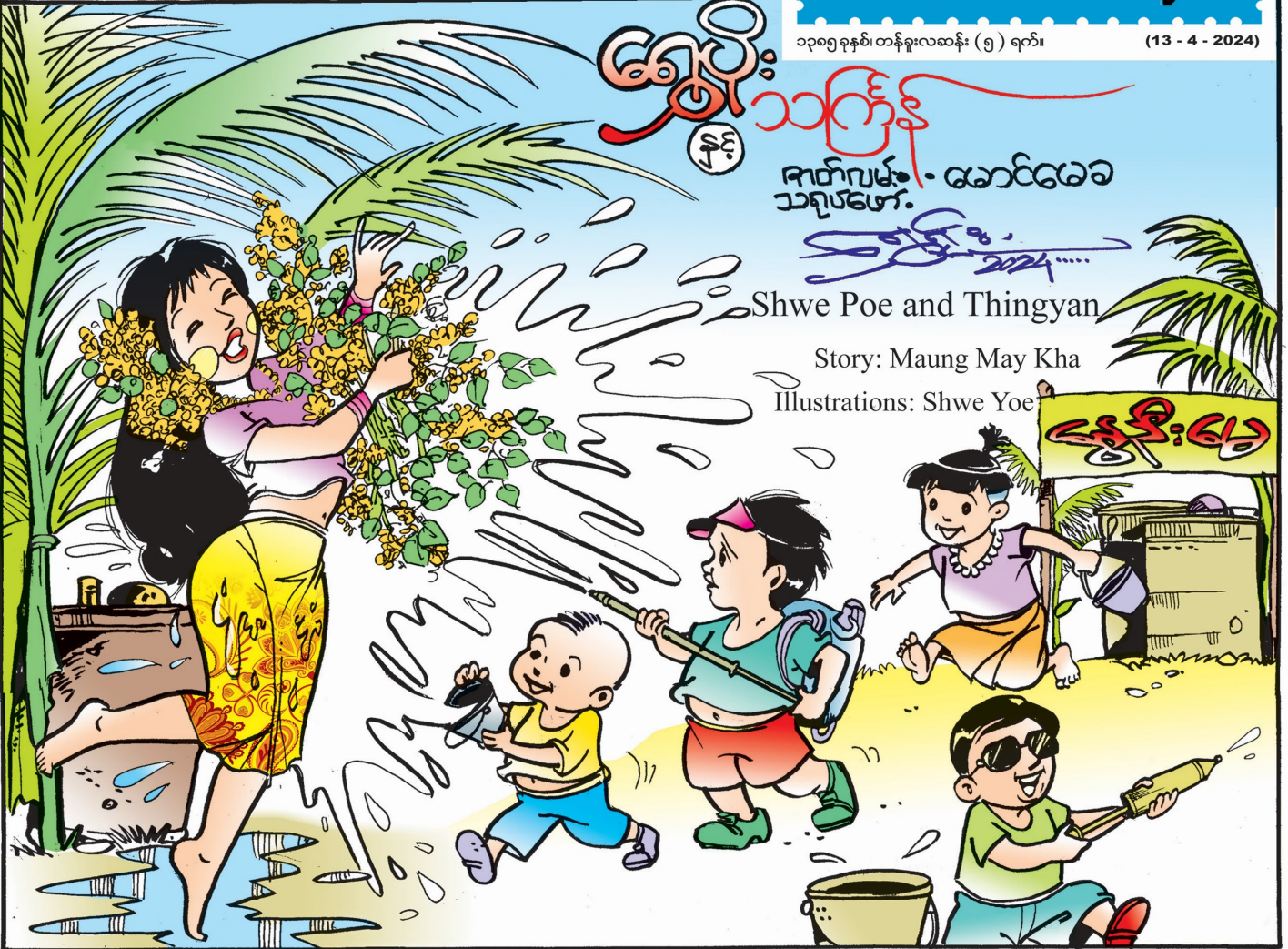
အေး  
 သက်  
 နှစ်

အောင်လမ်း - အောင်မေ  
 သရုပ်ဖော်

Shwe Poe and Thingyan

Story: Maung May Kha

Illustrations: Shwe Yoe



လာသမျှကားနှင့် ခရီးသွားတို့ကို  
 မာဗွတ်တမ်း ရေလက်ရန်ဖြစ်သည်။



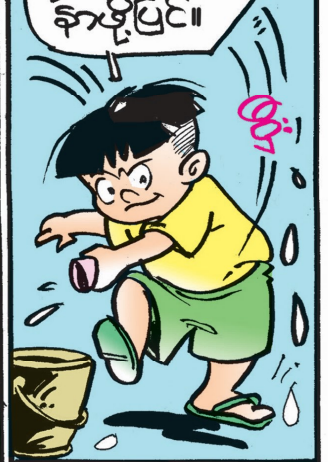
They were to splash water on all cars and  
 passengers coming for certain.

ငါတော  
 ရေထုပ်နဲ့  
 ထုပ်မယ်။



"I'll throw water bags at them."

ငါက လောဒီကို  
 ခုတ်မယ်။  
 နာဖို့ပြင်။



"I'll throw a bowl of water  
 roughly at them by swinging  
 it forcefully like this. Just get  
 ready to get hurt."





"Hey, there comes a car!"  
Hold it! Hold it!



"Throwing water with a torn bowl is laughable. It's really funny."



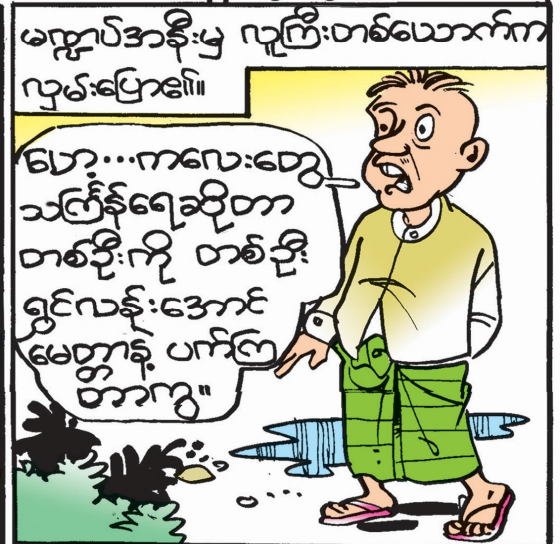
"I'll throw a water bag at them. Take that for laughing!"



"Oh! He throws a water bag at me!" Bang! Aaah!



"Ha!... Ha! The water bag hits him exactly. He can't laugh any longer." Ha! Ha! Ha! Ha! Ha!



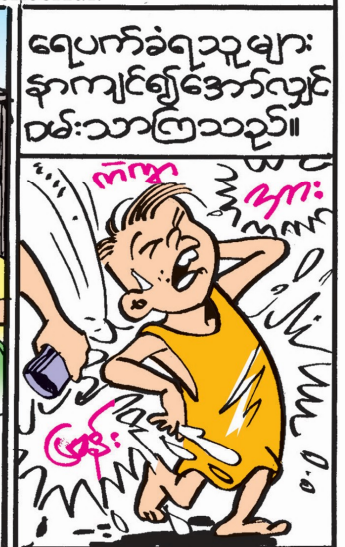
Meanwhile, a man near the pandal said.  
"Hey boys, Thingyan water means splashing it on one another with loving kindness to make each other cheerful."



"You must not throw water on others so as to make them hurt. And water bags are not to be thrown at them and throwing a bowl of water roughly at someone by swinging it forcefully must not be done."

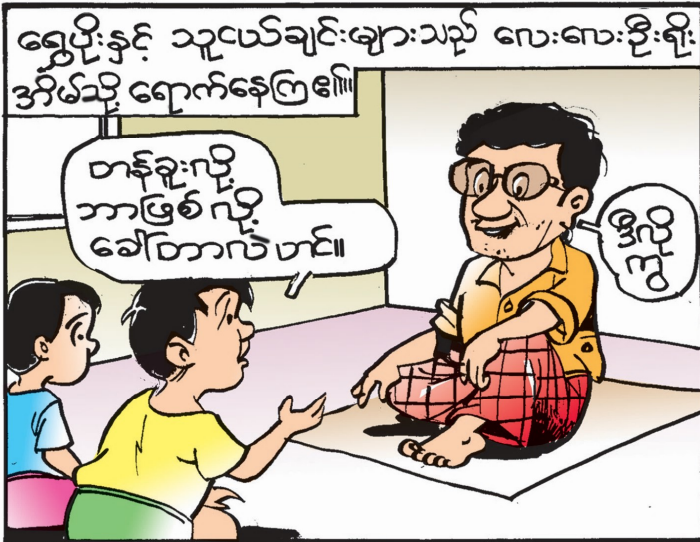


Gwa To and group were not satisfied.  
"It's nonsense. We'll throw water as we like."  
"Yes."



Gwa To and group were very happy when Thingyan revellers cried as they were feeling painful.  
Take that!





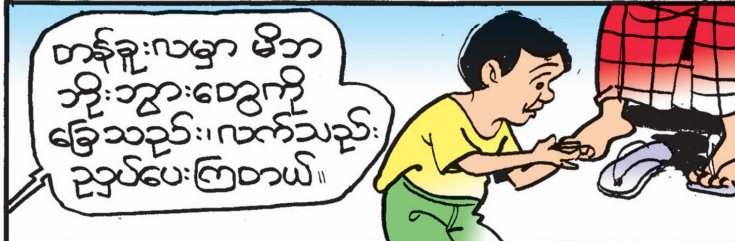
Shwe Poe and friends were at Uncle U Yoe's house.  
"Why is this month called Tagu?"  
"It's like this."



"As it is the month when toddy-palm fruits are plucked, it is called Htan-khu. With the passage of time, this name became Tagu. And ..."



"... it is also said that as the month marks Thingyan, period of transition from the old to the new year, it is called Tar-ku. With the passage of time, this name became Tagu."



"In the month of Tagu, we usually cut the toe nails and finger nails of parents, grandpas and grandmas."



"And we also do meritorious deeds by giving them a homemade shampoo consisting of the main ingredients such as the bark of a shrub known as 'Tayaw' and the soapy fruit of Kin-mun and giving them a bath too."



"Moreover, there are feasts given in charity at pandals for all comers."



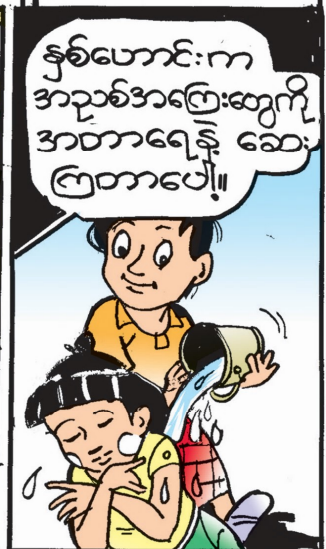
"We also need to refrain from quarrelling after drinking alcohol."



"Usually, we keep the Sabbath during the period of Thingyan. In addition we are also ordained as a monk."



"The draught-cattle that are our benefactors are given sanctuary. Fish release ceremonies are also held."



"We also wash the dirt of the old year with Thingyan water."





"If so, the month of Tagu marking the time of passing over into the new year is full of pure loving kindness and goodwill." "That's true, Shwe Poe."



Meanwhile, "Oh, an ambulance has arrived at the top of the street."



There broke out a quarrel. Gwa To had a head injury.



"When he threw a bowl of water roughly by swinging it forcefully, it hit a boy's head in a pick-up with some Thingyan revellers." "Ugh!" "Oh!"



"They drank alcohol and were intoxicated. When there broke out a quarrel, it caused a head injury to Gwa To. As a result, he was in hospital."



"At long last our happy traditional Thingyan was tarnished."



Gangaw flowers of Tagu were smelling sweet. With the sound of cuckoos in summer, deep gold gumkino flowers were beautifying the world.



Next day, Shwe Poe and his friends hurried to the water-throwing pandal to take part in traditional Thingyan festival in accordance with Myanmar culture.



# အံ့ဖွယ်မြို့ကြီးများ

စိုးငယ်ဖြိုး

ဒီတစ်ပတ်မှာတော့ အမေရိကတိုက်က အံ့ဖွယ်မြို့ကြီးတွေအကြောင်း ပြောပြချင်ပါတယ်။



## ချန်ချန်မြို့

စဝိန်လို ချန်ချန်လိုခေါ်တဲ့ မြို့ကြီးဟာ ချီမူအင်ပါယာရဲ့ မြို့တော်ဖြစ်တယ်။ ပီရူးနိုင်ငံ၊ ထရူဂျီလောမြို့ အနောက်ဘက် သုံးမိုင်အကွာမှာ ရှေးဟောင်းသုတေသနဆိုင်ရာ နေရာတစ်ခုအနေနဲ့ ရှိနေပါတယ်။ ချန်ချန်မြို့ဟာ ပီရူးနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း ကမ်းရိုးတန်း ကန္တာရရဲ့ ခြောက်သွေ့တဲ့ဒေသမှာ တည်ရှိနေတာလည်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီဒေသမှာ မိုးခေါင်တာကြောင့် အင်နီဒီးစ်တောင်တန်းတွေကနေ မြစ်ရေအသွင်နဲ့ စီးဆင်းလာတဲ့ ရေချိုရေဟာ မြို့ရဲ့ အလွန်အရေးပါတဲ့ ရေအရင်းအမြစ် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီရေချိုမြစ်ရေကို အသုံးပြုပြီး စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ကြရာက မြို့ရဲ့ ရေမြေစနစ်ကို ထိန်းသိမ်းထား နိုင်တာလည်း ဖြစ်တယ်။

ချန်ချန်မြို့မှာ မြေသားအုတ်တွေသုံးပြီး တည်ဆောက်ထားတဲ့ အဆောက်အအုံ တွေ များစွာရှိပါတယ်။ ချီမူလူမျိုးတွေဟာ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကိုင်ရင်း စီးပွားရေးကောင်းမွန်လာတဲ့အခါ ပီရူးနိုင်ငံမှာ အင်ပါရာငယ်တစ်ခုကို ထူထောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ ချီမူမိသားစုတွေက ချန်ချန်မြို့မှာ ခြံဝင်းတွေကို တည်ဆောက်ခဲ့ ကြတယ်။ ခြံဝင်းတစ်ခုစီမှာ ဥယျာဉ်တွေ၊ ပိရမစ်တွေနဲ့ ကုန်လှောင်ရုံတွေကို ထည့်သွင်းတည်ဆောက်ထားကြတယ်။ အဲဒီအဆောက်အအုံတွေမှာ လှပတဲ့ ဗိသုကာ လက်ရာနဲ့ ဒီဇိုင်းတွေကိုလည်း အသုံးပြုခဲ့ကြပါတယ်။



မောင်မင်းညီခ၊ Grade- 5၊ အ.မ.က(၅)၊ ငပလီလမ်း၊ သံတွဲမြို့၊ ရခိုင်ပြည်နယ်။

## တဲတီဝေါကန်းမြို့

စဝိန်အခေါ် တဲတီဝေါကန်းလို အမည်ရတဲ့ ရှေးဟောင်းမက်ဆိုအမေရိကန် မြို့ကြီးဟာ မက္ကဆီကိုနိုင်ငံ မက္ကဆီကိုချိုင့်ဝှမ်းရှိ ချိုင့်ဝှမ်းခွဲငယ်တစ်ခုမှာ တည်ရှိပါတယ်။ ခေတ်သစ်မက္ကဆီကိုမြို့ အရှေ့မြောက်ဘက် ၂၅ မိုင်အကွာမှာ



တည်ရှိတာလည်းဖြစ် တယ်။ ထင်ရှားတဲ့ မက်ဆိုအမေရိကန်ပိရမစ်တွေအများစု တည်ရှိရာနေရာဖြစ်တဲ့ တဲတီဝေါကန်းမြို့ဟာ အမေရိကတိုက်မှာ အကြီးဆုံးမြို့ ဖြစ်တယ်။ မြို့ကြီးရဲ့ အကျယ်အဝန်းဟာ ၂၀ စတုရန်းကီလိုမီတာအကျယ်အဝန်းရှိပြီး ချိုင့်ဝှမ်းရှိ လူဦးရေစုစုပေါင်းရဲ့ ၈၀ ကနေ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းဟာ အဲဒီမြို့ကြီးမှာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ ထင်ရှားတဲ့ ပိရမစ်တွေသာမက မြို့နေမိသားစုတွေဟာ ခြံဝင်းတစ်ခုအတွင်း မိသားစုတွေ အများအပြားစုပေါင်းနေထိုင်ခြင်း၊ အထိမ်းအမှတ် အဆောက်အအုံ တွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ အထွတ်အမြတ်ထားတဲ့ ပန်းချီကားတွေကလည်း တစ်မူထူးခြားလို့ နေပါတယ်။ မြို့ကြီးကို ဘီစီ ၁၀၀ ဝန်းကျင်က အထိမ်းအမှတ် အဆောက်အအုံတွေနဲ့ အတူ တည်ထောင်ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အေဒီ ၅၅၀ ဝန်းကျင်မှာတော့ မြို့ရဲ့ အထင်ကရ အထိမ်းအမှတ်အဆောက်အအုံတွေဟာ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်တယ်။ အခုလို ပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားတာဟာ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာကြာ ဆုံးရှုံးတဲ့ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။

အမေရိကတိုက်ဆီ ဥရောပလူမျိုးတွေ ရောက်မလာခင်ကတည်းက တဲတီဝေါကန်း ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားခဲ့ပြီး မက္ကဆီကိုနိုင်ငံမှာ တည်ရှိနေခဲ့တာ ဖြစ် တယ်။ အဲဒီမြို့ကြီးမှာ နေနဲ့ လကို ကိုယ်စားပြု တည်ဆောက်ထားတဲ့ ကြီးမားတဲ့ ပိရမစ်ကြီးနှစ်ခု ရှိပါတယ်။ မြို့ကြီးမှာ မြေနုတ်ဘုရား ကတိဇိုကိုအာတိုအတွက် တည်ဆောက်ထားတဲ့ ဘုရားကျောင်းကြီးတစ်ခုလည်း ပါရှိပါတယ်။ ။



မရွှေယသော်လွင် Grade-2၊ အ.ထ.က(၁) ဒဂုံ၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။



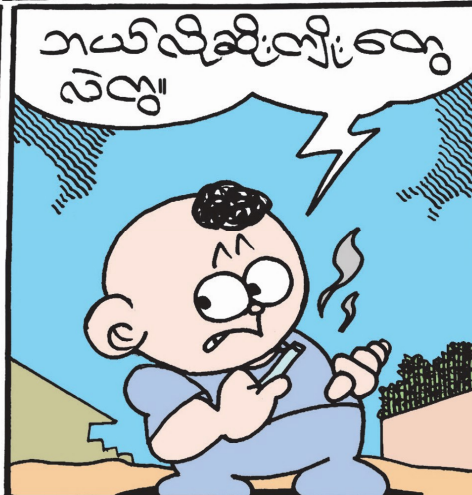
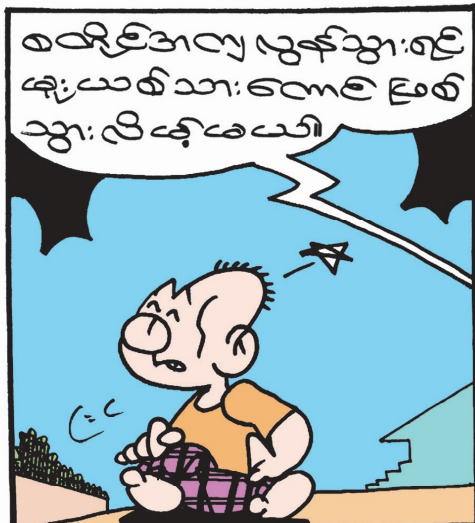
မအေးပွင့်ဖြူ၊ Grade-3၊ အ.မ.က(၁) အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။



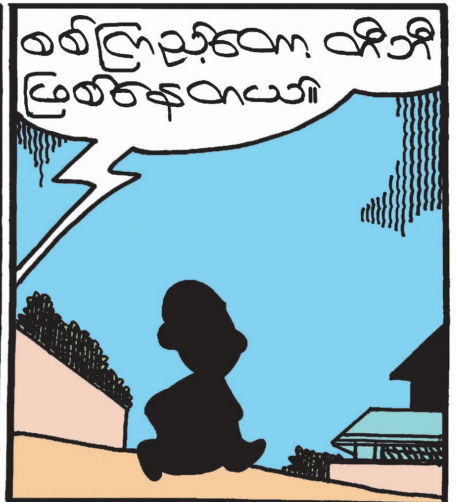
ရန်ပုံငွေ:

# ကားတွန်းစေ့ဟန်

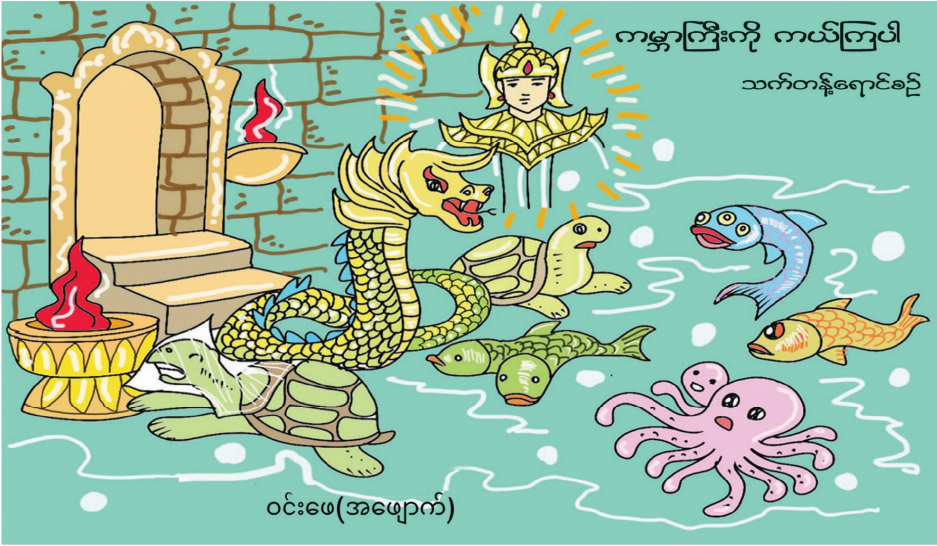
စိတ်ကူး- ညလွမ်းနေ  
(လှိုင်သာယာ)











ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတစ်ခုမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ ဧရာလိပ်နဲ့ မဟာလိပ်တို့ဟာ သိပ်ချစ်ကြတဲ့ လိပ်အမြွှာညီအစ်ကို နှစ်ကောင် ဖြစ်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ အမြဲတမ်းပျော်ရွှင်နေပြီး သူတစ်ပါးကိုလည်း ကူညီတတ်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ အစိမ်းရောင်လိပ်အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ပင်လယ်ရေညှိနဲ့ ရေမှော်ပင်တွေကို စားသောက် အသက်ရှင် နေထိုင်တာပေါ့ကွယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ သူတို့ ပင်လယ်ပြင်ထဲမှာ ကူးခပ်သွားလာနေတုန်း အစိမ်းရောင် အရာတစ်ခု တလိမ့်လိမ့်နဲ့ လွင့်မျောလာတာကို တွေ့သတဲ့။ အဲဒီအချိန်မှာ သင်္ဘောကြီးတစ်စီး ခုတ်မောင်းသွားတာကြောင့် အဲဒီအစိမ်းရောင်အရာဟာ ဧရာလိပ်နားကို ရောက်လာသတဲ့။ ဧရာလိပ်လည်း အလန့်တကြားနဲ့ ရှောင်လိုက်ပေမဲ့ အဲဒီအရာထဲကို ဧရာလိပ်ရဲ့ ဦးခေါင်းက ဝင်သွားမိသတဲ့။ အဲဒါကတော့ လူတွေ အမှတ်မထင် စွန့်ပစ်လိုက်တဲ့ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်တစ်လုံးပေါ့ကွယ်။

ဘယ်လိုပဲ ရုန်းကန်ရုန်းကန် ဒီကြွပ်ကြွပ်အိတ်ခွံက ဧရာလိပ်ရဲ့ဦးခေါင်းကနေ ကျွတ်ထွက်မသွားဘူးတဲ့။ မဟာလိပ်ကလည်း အစ်ကိုဖြစ်သူကို အမျိုးမျိုးကူညီပေမဲ့ ဘယ်လိုမှ မရဘူးတဲ့ကွယ်။ သုံးနာရီလောက်အကြာမှာတော့ ဧရာလိပ်လည်း အသက်ရှူကျပ်ပြီး သေဆုံးသွားတော့တာပေါ့။ မဟာလိပ်လည်း အစ်ကိုဖြစ်သူရဲ့ အလောင်းကိုဖက်ပြီး အာနုပျော်ရင်ကြွေးသတဲ့။ အဲဒီနောက် "ကဲ...ဒီကိစ္စကို အမြန်ဖြေရှင်းရမယ်။ ဒါဟာ မတရားမှုကြီးပဲ" လို့ တွေးလိုက်ပြီး သမုဒ္ဒရာတို့ရဲ့ အရှင်သခင် နဂါးမင်းကြီးကို တိုင်မယ်ဆိုပြီး နဂါးမင်းကြီးရှိရာ ကျောက်ပန်းခက်နန်းတော်ကြီးဆီကို လာခဲ့တာပေါ့ကွယ်။

လမ်းမှာ ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို မှီထိုင်နေရင်း အားရပါးရ ငိုကြွေးနေတဲ့ ဝေလငါးမေမေကြီးကို တွေ့သတဲ့။

"မကြီးဝေလရယ် ဘာလို့များ ဒီလောက် ငိုကြွေးနေရတာလဲ" လို့ မေးလိုက်သတဲ့။

ဒီတော့ ဝေလငါးမေမေကြီးက -

"မဟာရယ် ... ငါ့သားလေး ဖိုးဝတုတ် မရှိတော့ဘူး။ ဆုံးသွားပြီ" လို့ ပြောသတဲ့။

ဧရာလည်း အလွန်ကို အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားပြီး - "ဟာဗျာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ။ မနေ့ ညနေကတောင် ပင်လယ်ရေမြင်းလေးတွေ၊ ဂျယ်လီငါးလေးတွေနဲ့ ကစားနေသေးတာ။ ကျွန်တော်ဖြင့် ယုံတောင်မယုံနိုင်ပါဘူးဗျာ" လို့ မဟာလိပ်က ဆိုလိုက်သတဲ့။

"ဟုတ်တယ်မဟာရဲ့။ ရေထဲမှာဖန်ပုလင်းတစ်လုံး မျောပါလာတာကို ဖိုးဝတုတ်က အစာမှတ်ပြီး စားမိတာလေ။ ဒီတော့ အစာမကြေပျိုအန်ပြီး အစာမချက်နိုင်တော့ တစ်ညပဲ ခံတယ်လေ။ ဒီနေ့မနက် ဆုံးသွားရတာပေါ့။

အမယ်လေး... သားလေးရယ် မေမေ့မိက်ထဲမှာ ဆယ့်တစ်လနေခဲ့ပြီးမှ သားလေးကို မွေးခဲ့ရတာလေ။ သီချင်းဆိုကောင်းတဲ့သားလေးကို မေမေလွမ်းလိုက်တာ" ဆိုပြီး ပြောလည်းပြော ငိုလည်း ငိုတော့တာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ ဝေလငါးမေမေကြီးလည်း မဟာလိပ်နဲ့ အတူ နဂါးမင်းကြီးဆီ တိုင်ပြောဖို့ အတူလိုက်သွားပါတယ်။ နဂါးမင်းကြီးဆီ ရောက်တဲ့အချိန်မှာ နေဝင်ခါနီး ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ နန်းတော်မှာ အလှဆင်ထားတဲ့ ပုလဲရတနာတွေကြောင့် လင်းထိန်နေပါတယ်။ မဟာလိပ်နဲ့ ဒေါ်ဝေလက အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး နဂါးမင်းကြီးဆီက အကြံဉာဏ် တောင်းနေတုန်းမှာ ငါးပျံလေးတွေ အုပ်စုတစ်စု ရောက်လာပါတယ်။

"အရှင်နဂါးမင်းကြီး... ကျွန်တော်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့ အမြဲ အစာရှာစားနေတဲ့ နေရာမှာ ရေနံတင်သင်္ဘောကြီးတစ်စီးက ရေနံတွေ ယိုစိမ့်နေတာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပါပြီ။ မူးဝေပြီး သေတဲ့ငါးတွေလည်း သေကုန်ကြပါပြီ။ အရှင်နဂါးမင်းကြီး တစ်ခုခု စဉ်းစားပြီးတော့ နည်းလမ်းရှာဖွေပေးပါ ဘုရား" လို့ ငါးပျံလေးတွေက လျှောက်တင်သတဲ့။

နဂါးမင်းကြီးက "ကဲ...ဒီကိစ္စကို လွယ်လွယ်နဲ့တော့ ဆုံးဖြတ်လို့မရဘူး။ တရားခံကတော့ နမောနုနုနိုင်တဲ့ လူသားတွေပဲ။ ခဏလေးငြိမ်ငြိမ်နေကြပါ။ နည်းလမ်းကို စဉ်းစားပါရစေဦး" လို့ ပြောလိုက်သတဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ နဂါးမင်းကြီးရှိရာ နန်းတော်ထဲကို ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်နေတဲ့ ရေသတ္တဝါမျိုးစုံ အုပ်စုတစ်စု ရောက်လာသတဲ့။ တချို့ ငါးတွေက မျက်လုံးသုံးလုံးနဲ့၊ တချို့က ခေါင်းနှစ်လုံးနဲ့၊ တချို့က အရောင်တလက်လက် တောက်နေတာပဲတဲ့။ တချို့ ငါးတွေ ကျတော့လည်း ဦးခေါင်းအလယ်မှာ မျက်လုံးတစ်လုံးပဲရှိသတဲ့။ ရောဘဲတစ်ကောင်ကလည်း လက်တံဆယ့်နှစ်ချောင်းဖြစ်နေပြီး နောက်ထပ် ခေါင်းအသေးတစ်လုံးလည်း အပိုပါနေတယ်တဲ့။ အဲဒီအုပ်စုကို မြင်လိုက်ရတော့ နန်းတော်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ရေသတ္တဝါအားလုံးဟာ ဟင်ခနဲ ဟာခနဲ ဖြစ်အောင် ထိတ်လန့်သွားသတဲ့။

နဂါးမင်းကြီးတောင် တော်တော်နဲ့ အကျိုးအကြောင်း မမေးမြန်းနိုင် ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ခေါင်းဆောင်လုပ်ပြီး အော်လာတဲ့ အာသွက်လျှာသွက်ရှိတဲ့ ရေသူမလေးက -

"ဒီလိုပါ အရှင်နဂါးမင်းကြီး။ ကျွန်တော်မျိုးမတို့ နေထိုင်တဲ့ ကျောက်ဆောင်နဲ့ သိပ်မဝေးတဲ့ ကမ်းခြေမှာ လူသားတွေဟာ စက်ရုံတစ်ရုံ တည်ဆောက်ထားတာ ငါးနှစ်လောက် ရှိပါပြီ။ အဲဒီစက်ရုံက စွန့်ပစ်လိုက်တဲ့ ဓာတုစွန့်ပစ်ပစ္စည်းတွေဟာ ကျွန်တော်မျိုးမတို့ နေထိုင်ရာ သမုဒ္ဒရာကြီးထဲကို ချောင်းငယ်ကတစ်ဆင့် စီးဝင်လာ

ပါတယ်။ အဲဒီရေတွေကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးမတို့ အဆိပ်သင့်ပြီး သေတော့မသေပေမဲ့ မွေးဖွားလာတဲ့ ကလေးတော်တော်များများဟာ ဒီလို ပုံပျက်ပန်းပျက်လေးတွေ အဖြစ် မွေးလာကြတာပါ"

ဒီတော့ နဂါးမင်းကြီးက အတန်ကြာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးနောက် "လူသားဆိုတာ အသိဉာဏ် အထက် မြက်ဆုံး၊ အတော်ဆုံး၊ စွမ်းရည်အရှိဆုံးလို့ ငါ ထင်ခဲ့တာ။ တကယ်လည်း ထက်မြက်ပါရဲ့၊ တော်ပါရဲ့၊ စွမ်းရည်တွေလည်း ရှိပါရဲ့။ ဒီလိုအရည်အချင်းတွေရှိလို့သာ တို့ရေသတ္တဝါတွေနဲ့ အခြားကုန်းသတ္တဝါတွေ မပြုလုပ်နိုင်တဲ့ ကားတွေ၊ သင်္ဘောတွေ၊ လေယာဉ်တွေနဲ့ တိုက်ကြီးတွေကို တီထွင်ဆောက်လုပ်နိုင်တာပေါ့။ အစကတော့ လူသားကို အထင်ကြီးခဲ့တယ်။ အခုတော့ ဒီလူသားဆိုတဲ့ သက်ရှိတွေဟာ ကိုယ်နေထိုင်တဲ့ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ကြီးကို ဖျက်ဆီးနေတာပဲ။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်လိုက်ကြတာ" လို့ ဆိုပြီး နဂါးမင်းကြီးက ဘာလုပ်ရမလဲလို့ စဉ်းစားပြန်သတဲ့။

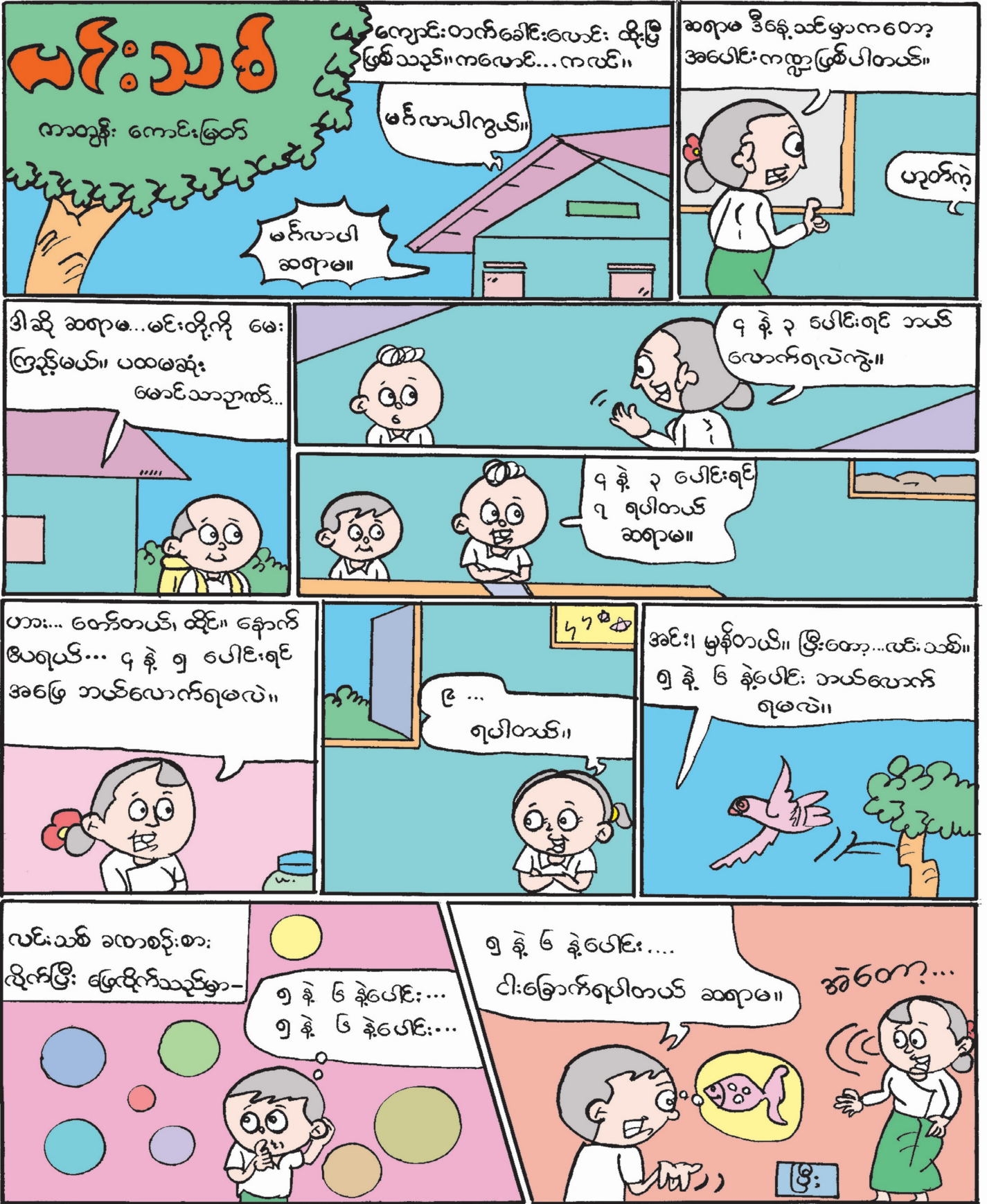
နဂါးမင်းကြီးက "ဒီလူသားတွေကို သွားပြီးပြောနေလို့လည်း အလကားပဲ။ ပြောတာလည်း နားထောင်ချင်မှ နားထောင်မှာ။ လူယောင်ဆောင်သွားတော့လည်း လူပြည့်မှာ အကြာကြီးမှ နေလို့မရတာ။ ဒီတော့ ငါ့ရဲ့ ရေသတ္တဝါတွေကို ကယ်တင်နိုင်ဖို့ သစ္စာဆိုမို့ပဲ ရှိတော့တယ်" လို့ စဉ်းစားမိပြီး သိကြားမင်းကြီးကို တိုင်တည်ပြီး သစ္စာပြသတဲ့။

"အရှင်သိကြားမင်းကြီး... ကျွန်ုပ်ဟာ ရေသတ္တဝါအပေါင်းရဲ့ အရှင်သခင် နဂါးမင်းဖြစ်ပါတယ်။ ရေသတ္တဝါအပေါင်းပေါ် ကျရောက်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ရန်စွယ်ဟူ သမျှကို ကာကွယ်ပေးဖို့ ကျွန်ုပ်တာဝန် ဖြစ်ပါတယ်လို့ မှတ်ယူထားပါတယ်။ အခုအခါ ကျွန်ုပ်ရဲ့ပိုက်နက် အဏ္ဏဝါ ရေပြင်မှာ ကျက်စားနေကြတဲ့ ရေသတ္တဝါအပေါင်းဟာ လူသားတွေရဲ့ 'မဆင်မခြင် ပစ်စလက်ခတ် ဆောင်ရွက်တဲ့ ဘေးကြီး' ကို ခံစားနေရပါတယ်။ အရှင်သိကြားမင်း... ကျွန်ုပ်ဟာ လူသားတွေနဲ့မတူ အတ္တစိတ်ကင်းမဲ့ပါတယ်။ ဒီသစ္စာစကားမှန်ပါက ကျွန်ုပ်ရဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ ကိုယ်ထင် ပြပြီး အကြံပေးတော်မူပါ အရှင်သိကြားမင်း" ဆိုပြီး သစ္စာဆိုသတဲ့။

နဂါးမင်းကြီးရဲ့အတ္တမပါ ဖြူစင်တဲ့စိတ်ထားကြောင့် သိကြားမင်းကြီးထိုင်နေတဲ့ မြကျောက်ဖျာကြီးဟာ တင်းမာလာသတဲ့။ သိကြားမင်း လူပြည့်ကို ကြည့်တော်မူတဲ့အခါ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို သိရှိတော့တာပေါ့။ ဒါနဲ့ သိကြားမင်းကြီးဟာ ညအချိန် အိပ်မက်ထဲမှာ နဂါးမင်းကြီးကို တွေ့ဆုံပြီး သူ ကူညီပါ့မယ်လို့ ကတိပေးသတဲ့။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး သိကြားမင်းနဲ့ သူ့ဆီမှာ အမှုထမ်းနေကြတဲ့ နတ်သမီး၊ နတ်သားအပေါင်းတို့လည်း မအားလပ်ကြတော့ဘူးတဲ့။ အမှိုက်တွေကို စနစ်တကျ စွန့်ပစ်ကြဖို့နဲ့ ဒီလို မစွန့်ပစ်ရင် ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ အစာရေစာရှားပါးလာတာတွေ၊ ကုန်းနေ ရေနေသတ္တဝါတွေ အသက်ဘေးနဲ့ ကြုံရတာတွေ၊ ရောဂါဆိုး ရောဂါဆန်းတွေ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းကို အများပြည်သူတွေသိအောင် ပညာပေးကြဖို့ အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်တွေနဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးတွေဆီသွားပြီး နှိုးဆော်ကြရသတဲ့။ သိကြားမင်း ချောပြောရဆိုရခက်တဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းသမား လူသားတွေ များပြားနေတာကြောင့် စဉ်းစားရလွန်းပြီး ခေါင်းက ဆိပ်ပင်တွေ ဖြူနေလို့ ဦးသျှောင်ဆောင်းထားတာ မချွတ်ရတဲ့အပြင် အိပ်ရေးမဝလို့ မျက်တွင်းဟောက်ပက်တောင် ဖြစ်နေသတဲ့ကွယ်။

ဒီလိုနဲ့ သိကြားမင်းကြီးနဲ့ အမှုထမ်းနတ်သမီး နတ်သားတွေရဲ့ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိတဲ့ လူသားအချို့ဟာ ကမ္ဘာကြီးကို ကယ်တင်ကြမယ်ဆိုပြီး သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းတွေ ဖွဲ့စည်းပြီး ပညာပေးဆောင်ရွက်မှုတွေ လုပ်လာကြတာ ယနေ့တိုင်ထိပေါ့ကွယ်။ ။





စာတည်းအဖွဲ့

စာတည်းမှူးချုပ် ဦးတိုးကျော်

ဒုတိယစာတည်းမှူးချုပ် ဦးကျော်သူရ၊ စာတည်းမှူး ဒေါ်ယဉ်မင်းထွေး

စာတည်း ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်၊ ဒေါ်အိအိဇယ်၊ ဒေါ်ခင်ခင်ထွေး

ကွန်ပျူတာ ဒေါ်အေးသီတာ၊ ဒေါ်အင်ကြင်းကိုကို





“သားရေ... ဒီနှစ်သင်္ကြန်လည်း ရုံးမှာ လမ်းလျှောက်သင်္ကြန်၊ ယိမ်းအကအလှ၊ စတုဒိသာအကျွေးအမွေးတွေလုပ်မယ်လို့ သတင်းရထားတယ်... သား မပျော်ဘူးလား”

ပြည့်စုံသာ၏ မျက်ခုံးနှစ်ဖက် မြင့်တက်သွားသည်။ ပြီးခဲ့သည့်နှစ် သင်္ကြန်ပုံရိပ်များက အတွေးထဲ ဝင်လာသည်။ သူ သိပ်ပျော်ခဲ့ရသည်။ သူ မျှော်လင့်နေခဲ့ရသည့် နေ့ရက်များက မျှော်ရင်းနှင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ပေသည်။

ရုံးအတွင်းရှိ ကြာနီရေကန်ကြီးဘေးတွင် မဏ္ဍပ်ကြီးထိုး၍ သင်္ကြန်အကြို အဆို၊ အကအလှများကို မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ဆင်နွှဲကြသည်။ ရေပက်သူက ရေပက်သည်။ အချို့က ရေပက်ခံ၍ ကခုန်ကြသည်။ သုထက်စံ၊ လရောင်လင်း၊ ဝိုင်းချစ်တို့က ကခုန်နေသူများ၊ သင်္ကြန်ရေဖြင့်မြူးထူးနေကြသူများအကြား ပြေးလွှားလျက် သူ့ကိုလိုက်လံရှာဖွေနေကြသည်။ ပြေးတမ်း လိုက်တမ်း ကစားရသည်မှာ သိပ်ပျော်စရာ ကောင်းလှသည်။

“ပြည့်စုံသာ”

“ဟာ... ဖေဖေ”

အဖေ့ကိုမြင်၍ သူ့မှာ မနည်းပင် ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်ရပေသည်။ အဖေ့မျက်နှာတင်းနေလျှင် ပို၍သတိထားရသည်။

“ဘာလို့ အသည်းအသန် ပြေးနေတာလဲ။ ရေစိုစိုနဲ့ ချော်လဲ ဒူးပြဲနေဦးမယ်။ မချမ်းသေးဘူးလား။ အဝတ်အစား လဲသင့်ပြီလေ”

ပြည့်စုံသာ မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွားခဲ့ရသည်။ သူ ဆက်ပြီး ဆော့ကစားချင်ပါသေးသည်။ သူငယ်ချင်းများကလည်း သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ပြည့်စုံသာ မနည်းပင် စိတ်ကို ပြောင်းပစ်ရသည်။ အဖေ့စိတ်ကို သူသိသည် မဟုတ်လား။

“အဖေ အဝတ်အစားလဲပြီးရင် စတုဒိသာမဏ္ဍပ်တွေက မုန့်တွေ သား လိုက်စားမှာနော်။ ဒါတော့ မတားနဲ့”

အဖေက သူ့ခေါင်းကိုပုတ်ပြီး “အဝတ်အစားလဲပြီးရင်တော့ ရေမဆော့ရတော့ဘူးနော်။ အိမ်က အဝတ်အစားတစ်စုံပဲ အုပ်ထည့်လာလို့။ ရေမစိုရင် ပြီးတာပဲ။ ကြိုက်တဲ့ မဏ္ဍပ်က မုန့်ကို သွားယူစား” ဟုဆိုသည်။ ပြည့်စုံသာလည်း ခေါင်းညိတ်ပြပြီး သူငယ်ချင်းများဘက် လှည့်လိုက်သည်။

“တို့အားလုံး... စတုဒိသာမဏ္ဍပ် တစ်ခုချင်းစီက မုန့်တွေကို သွားစားကြမယ်”  
 “ငါကတော့ ရွှေရင်အေးသောက်မယ်”  
 “ငါက မုန့်လက်ဆောင်း ပိုကြိုက်တယ်”  
 သူငယ်ချင်းများ၏တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဆန္ဒပြည့်စုံသွားက စီစဉ်သည့် ဖြစ်သွားသည်။ ရေပက်သည့် မဏ္ဍပ်များနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် စတုဒိသာမဏ္ဍပ်များ ရှိသည်။ ဌာနအလိုက် အလှူပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် မုန့်များက စုံလင်နေသည်။ မုန့်ဟင်းခါး၊ ရွှေရင်အေး၊ အာပူလျှာပူ၊ ကြာဆံကြော်၊ အချို့က ဖော့ဘူးများ၊ ပလတ်စတစ်ဘူးများဖြင့် မုန့်များကို ထည့်ပေးထားသည်။ မဏ္ဍပ်ရှေ့ ရောက်လာသူကို ဘူးများဖြင့် ထည့်၍ ရက်ရက်ရောရော ပေးလှူကြသည်။ လှူသူ ပြုံးပြုံး၊ စားသူ ပြုံးပြုံးပင်ဖြစ်သည်။ ပြည့်စုံသာတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်၏ လက်ထဲတွင်လည်း မုန့်ဘူးများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။

“ကဲ... မုန့်တွေကတော့ အများကြီးရလာပြီ။ စားချင်တာလည်း ပါတယ်။ မစားချင်တဲ့ မုန့်လည်း ပါတယ်။ ဒီတော့ စားချင်တဲ့မုန့်ကို စားမယ်။ ဟောဟိုနားက သစ်ပင်အောက်မှာ တို့တွေ ထိုင်စားကြမယ်”

လူကြီးများက လူကြီးအပျော်နှင့်မြူးနေကြသည်။ ကလေးများကလည်း ကလေးအပျော်နှင့် ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

လရောင်လင်းတစ်ယောက် မုန့်ဘူးများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖောက်စားသည်။ သုထက်စံမှာ လရောင်လင်းကိုကြည့်ပြီး မျက်လုံးပြူးနေသည်။

“ဘာလဲ... မင်း ... ငါ့လို မစားနိုင်ဘူး မဟုတ်လား”

သုထက်စံက ခေါင်းခါပြသည်။ ဝိုင်းချစ်ကလည်း ရွှေရင်အေးဘူးကို မွှေ၍ စားနေသည်။

“မင်းကလည်း ... မုန့်တွေ နှမြောစရာကွာ။ ကုန်တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဟိုဟာ စားလိုက်... ဒီဟာ စားလိုက်နဲ့။ ဘေးဖြစ်ပါဦးမယ်”

ပြည့်စုံသာမှာ လရောင်လင်းကိုကြည့်ပြီး သတိပေးမိသည်။ လရောင်လင်းက လက်မခံပေ။

“ငါ့ပါးစပ်နဲ့ ငါစားတာ မင်းအပူပါလား။ ဒီမုန့်ထုပ်တွေကို ငါ့အိမ်ကိုမှ သယ်မသွားချင်တာ။ ဒီမှာပဲ စားပစ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ”

ပြည့်စုံသာလည်း ပြောမရ နေကွာဆိုသည့် မျက်နှာပေးဖြင့် မုန့်လက်ဆောင်း ထိုင်သောက်နေသည်။ တစ်အောင့်အကြာ၊ လရောင်လင်း မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့လာသည်။

“အား... ဗိုက်နာတယ်။ အား... လုပ်ပါဦး... အား... နာတယ်”

ပြည့်စုံသာ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“ဟာ ... ဒီကောင် ဘာဖြစ်တာလဲမသိဘူး။ သုထက်စံ... မင်း သူ့အမေကို သွားပြောပေးလိုက်။ ဒီမှာ လရောင်လင်း ဗိုက်နာနေတယ်လို့”

များမကြာမီ လရောင်လင်း၏ခင် ဒေါ်ဇင်ဇင် ရောက်လာပြီး ရုံးကားတစ်စီး အမြန်တောင်း၍ ဆေးခန်း သွားပြကြလေသည်။ အကြောင်းမှာ အစားကိုလိုအပ်သည်ထက် မတန်တဆစားမိရာက ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြည့်စုံသာ အတွေးထဲ၌ မိဘများ ဆုံးမဖူးသည့် “အစားမတော်တစ်လုတ်” ၏အဓိပ္ပာယ်ကို ဥပမာနှင့်တကွ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိခွင့်ရသကဲ့သို့ အစားစားလျှင် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု အချိန်ခြားပြီး စားရန် သတိပေးလိုက်သကဲ့သို့ ခံစားရပေသည်။ ။

## မြေဖူး

... ဖြစ်ပါ

နောက်ပြန် ပုံတွေကိုကြည့်ပြီး အော်အေးလေးနဲ့ အတွဲအဖွဲ့ အုပ်စုအုပ်စုနဲ့ အစီအစဉ် လေးတွေကို ဖြစ်စေကြပါ။

1											
2											
3											
4											
5											

(1) Bowl, (2) Bucket, (3) Water Pipe, (4) Fountain, (5) Gumkimo Flowers



# ဖြိုးရဲ

သင်္ကြန်ကျသို့ ရေပန်းတယ်  
ဘာဖြစ်သလဲကွယ်  
မြေကစားနဲ့ ဖြူဖတ်

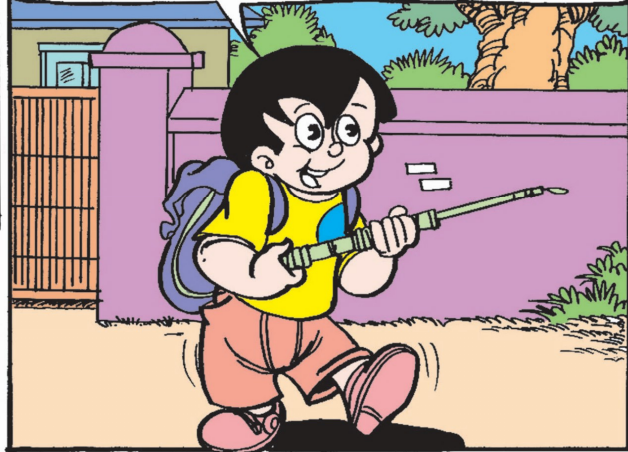
Phyo Ye

What's Wrong With Throwing  
Water During Thingyan

By Cartoon Kyae Kyae

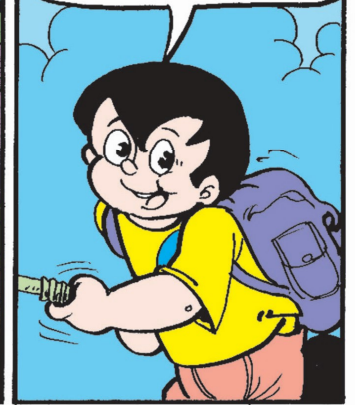
သင်္ကြန်ကျပြီ။ ဒီနေ့ သင်္ကြန်အကြိုနေ့ဆိုတော့  
ပထမဦးဆုံး တယ်သူ့ကို ရေပန်းရမယ်။

"It's the time for Thingyan to commence. As today  
is the eve of Thingyan period, who shall I throw  
water at first?"



ဒါ့...ဟုတ်ပြီ။ အခင်ဆုံး  
သူငယ်ချင်းတွေကို  
ရေပန်းရမယ်။

"Oh, that's it! I must  
splash water on my  
best friends."



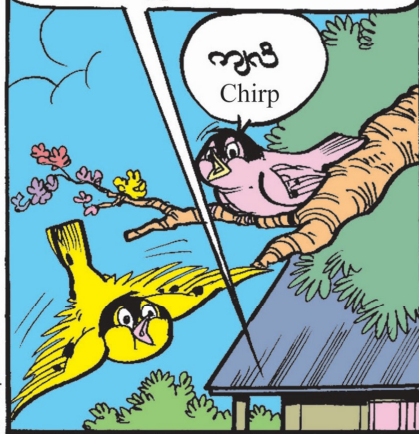
ကိုထက်ကို အရင် ရေပန်းရမယ်။  
ကိုထက် ရေ... ကိုထက်...

"I have to throw water at Ko Htet first.  
Ko Het! ... Ko Htet!"



ကိုထက် မရှိဘူး။ သူ့ဖေဖေမေမေ  
အလှူမဏ္ဍပ်မှာ ကူညီဖို့  
လိုက်သွားတယ်ကွဲ့။

"Ko Htet isn't in. He went along with  
his father to give a helping hand at the  
alms-offering pandal."



ကျွတ်  
Chirp

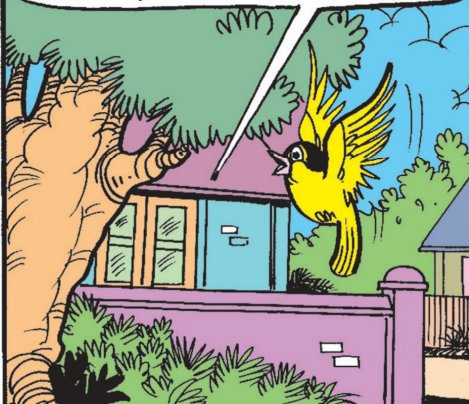
အင်း... ကိုထက် မရှိဘူးဆို  
တော့... အာနိုးကို ပန်းရမယ်။

"Hmm... as Ko Htet isn't here, I  
must throw water at Arnold."



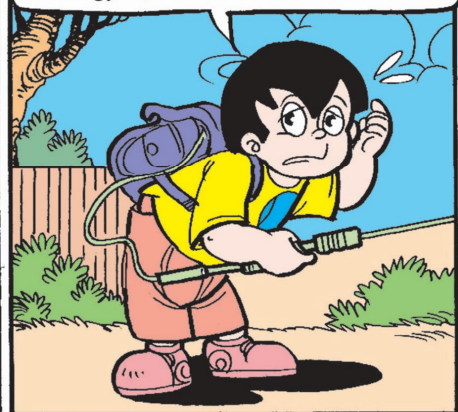
သား သူငယ်ချင်း အာနိုးက သူ  
မေမေမေ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို  
ဆွမ်း ချိုင့် သွားသို့တယ်။

"Your friend, Arnold, went out with his  
mother to transport the food carrier to the  
monastery to offer food to the monks."



သင်္ကြန် ပထမဦးဆုံးနေ့မှာ  
ဦးဦးဖျားဖျား ရေပန်းချင်ပါတယ်  
ဆိုမှ တယ်သူ့မ မရှိကြဘူး...ဟင်း။

"I do want to throw water on the first day  
of Thingyan, but there is no one. Hmm..."



ဒါ့...ဟုတ်ပြီ။ အိမ်ပြန်ပြီး မေမေ  
နဲ့ ဖေဖေကို ဦးဦးဖျားဖျား ရေ  
ပန်းရမယ်။

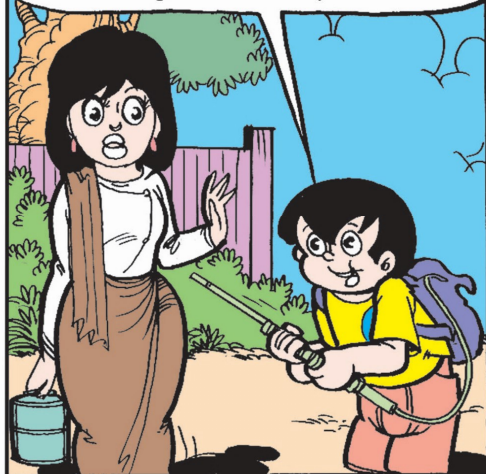
"OK, that's it! I'd better go back home and  
splash water on mom and dad first."





အဲ... မမကြီးနဲ့ တွေ့တာ အတော်ပဲ။  
ဘား... ရေပက်မယ်နော်။

"Oh, it's a good chance to meet with big sister. I'll splash water on you."



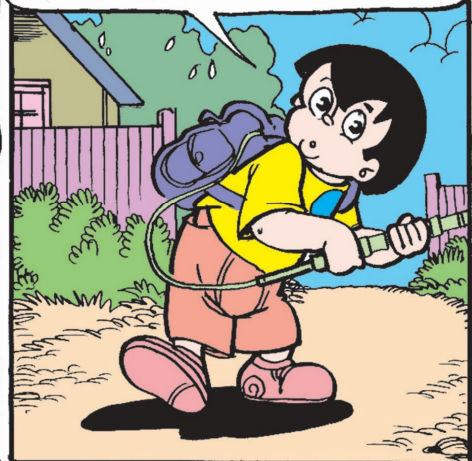
ဟို ကောင်လေး... ဒါလေးတောင်  
မသိဘူးလား။ ဥပုသ်စောင့် သွား  
မယ့်သူကို ရေမပက်ရဘူးလေ။

"Hey boy! Don't you know even it. You must not throw water at someone who is going to the monastery to keep the Sabbath."



ရေမပက်ရဘူးတဲ့။ အင်း... ဒါဆို  
မေမေကိုပဲ ဦးဦး ဖျားဖျား ရေပက်  
တော့မယ်။

"It is said water throwing is prohibited. Hmm. If so, I'll throw water at mom."



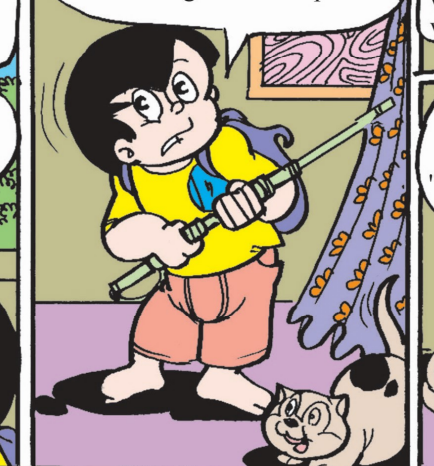
ဟို... မသိဘူးလား။ အိမ်ထဲမှာ  
ထမင်းဟင်းချက်နေတဲ့သူကို  
ရေမပက်ရဘူးလေ။

"Hey, don't you know? You must not throw water at someone cooking rice and curry in the house."



ဒါဆို ခြံထဲမှာ ထိုင်နေတဲ့  
မေကြီးကိုပဲ ရေပက်တော့  
မယ်။

"In such a case, I'll throw water at dad sitting in the compound."



ဟို... သွားမပက်နဲ့။ စာဖတ်နေတဲ့သူကို  
ရေပက်ရင် စာအုပ်တွေ ရေစိုမှာပေါ့။  
မပက်ရဘူးနော်။

"Hey, don't go and splash water. If you throw water at someone reading, the books will get wet with it. You must not throw water."



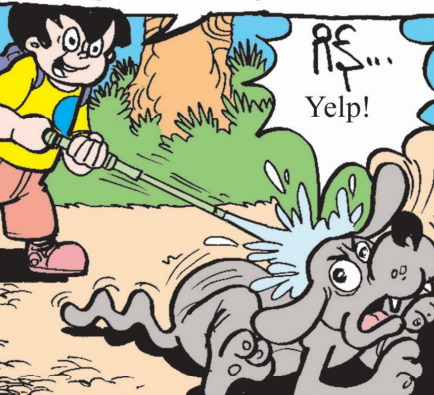
ဟိုလူ မပက်ရ... ဒီလူ မပက်ရနဲ့။  
သင်္ဃာန်ရေ ဦးဦး ဖျားဖျား ဟက်ချင်  
တာ မပက်ရဘူး... ဟင်း။

"Throwing water at this person or that one is prohibited. I want to throw Thingyan water first and foremost, but I can't. Hmm..."



ဟို... ဘယ်သူ့ကိုမှ ရေမပက်ရဘူးဆို  
တော့ ခင်းကိုပဲ ဟက်တယ်ကွာ။  
သင်္ဃာန်ကလေးရေပက်တယ်... ဘာဖြစ်လဲ  
ဘာဖြစ်လဲ... ဟား... ဟား။

"All right. As I must not throw water at anyone, I throw water at that fellow. I throw water, simply because it is the time for Thingyan to commence. What's wrong? ... What's wrong? Ha!... Ha!... Ha!"



ဟိုက်... ခွေးကြီး လိုက်ကိုက်ပြီ။  
ကယ်ပြီဗီဦးမျိုး။

"Oh my! The dog is chasing to bite me. Help!"





# Useful Everyday Idioms

## အသုံးဝင်သည့် နေ့စဉ်သုံး အထူးစကားအသုံးအနှုန်းများ

KML

ဒီကဏ္ဍမှာ အထူးပြုဖော်ပြတာတွေ အသုံးဝင်တဲ့ အသုံးများတဲ့ နေ့စဉ်သုံး စကားအသုံးအနှုန်းတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အီဒီယမ်ဆိုတဲ့သဘောက စကားလုံးတစ်လုံးချင်းကို လုံးကောက်ဘာသာပြန်ဆိုလို့ မရဘဲ ထူးခြားအဓိပ္ပာယ်၊ သီးခြားအဓိပ္ပာယ်ထွက်တဲ့ စကားစုတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကို အလွတ်ကျက်မှတ်ထားရပါတယ်။ အီဒီယမ် အမျိုးမျိုးရှိတဲ့အနက် အခုဖော်ပြမယ့် အီဒီယမ်တွေကတော့ အရေးနဲ့ အပြောအင်္ဂလိပ်စာမှာ အတွေ့အများဆုံး၊ အသုံးအများဆုံးဖြစ်ပြီး လေ့လာဖို့လည်း လွယ်ကူပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အလယ်တန်းနဲ့ အထက်တန်းကျောင်းသားတွေသာမက အင်္ဂလိပ်စာကို နိုင်ငံတကာအဆင့်မီအောင် လုပ်ဆောင်နေတဲ့ ခုလိုအချိန်အခါမှာ မူလတန်းအဆင့် ကျောင်းသားတွေပါ လေ့လာသင့်ပါတယ်။ စနစ်တကျ လေ့လာကျက်မှတ်မယ်ဆိုရင် အင်္ဂလိပ်စာကို အဆင့်မြင့်မြင့်နဲ့ ထိရောက်စွာ ရေးသားပြောဆိုနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေသွေးစာစောင်အတွဲ ၅၆၊ အမှတ် ၁၃ မှာ လေ့ကျင့်မှု-၇ ကို ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဒီတစ်ပတ်မှာတော့ လေ့ကျင့်မှု-၈ ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမယ်။

### လေ့ကျင့်မှု- ၈

#### အပြန်အလှန်ပြောဆိုခြင်း

A: I'm furious with Thida. She's always late.  
ကျွန်တော် သီတာကို ဒေါသထွက်တယ်။ သူ့ အမြဲတမ်း နောက်ကျတယ်။

B: Always? Why don't you talk it over with her? Encourage her to be on time.  
အမြဲပဲလား။ သူနဲ့ အဲဒါကို ဆွေးနွေးပြောဆိုကြည့်ပါလား။ ပြီးတော့သူ့ကို အချိန်မှန်ဖို့ တိုက်တွန်းကြည့်ပါ။

A: Look! I've talked till I'm blue in the face. It's out of the question.  
ကြည့်စမ်းပါဗျာ။ ပြောစရာ မကျန်လောက်အောင် ကျွန်တော် ပြောပြီးပါပြီ။ ပြောဖို့တောင် မလိုဘူး။

B: There must be something you can do.  
ခင်ဗျား လုပ်နိုင်တာ တစ်ခုခုတော့ ရှိရမယ်။

A: I doubt it. Last night, we went to a concert. Do you know what time we got there? Just in time to go out for intermission!  
ကျွန်တော်အဲဒါကို သံသယဖြစ်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ညက ကျွန်တော်တို့ ကွပ်တစ်ခုကို သွားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီနေရာကို ဘယ်အချိန်ရောက်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိလား။ အားလပ်ချိန် ပရိသတ် အပြင်ထွက်တဲ့အချိန်မှာ ရောက်သွားတာ။

B: I guess you're just wasting your breath then. Time means nothing to Thida.  
အဲဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားပြောတာ အချည်းနှီးပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အချိန်ဆိုတာ သီတာအတွက် အရေးမပါဘူး။

#### ➤ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့် ဥပမာဝါကျများ

(1) talk something over(Phrasal Verb)= ဆွေးနွေးပြောဆိုသည်။

eg.

Soe Lwin always talk things over with his parents before he makes an important decision.

စိုးလွင် ဟာ အရေးကြီးတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် မချမှတ်ခင်မှာ ကိစ္စရပ်တွေကို သူ့မိဘတွေနဲ့ အမြဲဆွေးနွေးပြောဆိုတယ်။

I'll talk it over with U Kyaw Ba and let you know tomorrow.

ငါ ဒါကို ဦးကျော်ဘနဲ့ ဆွေးနွေးပြောဆိုမယ်။ မနက်ဖြန်မှာ ငါ မင်းကို အသိပေးမယ်။

(2) on time(Adverb Phrase)= အချိန်မှန်

eg.

Aung Aung is very punctual; he's always on time for everything.

အောင်အောင် ဟာ အလွန်အချိန်မှန်တယ်။ သူက အရာအားလုံးအတွက် အချိန်မှန်တယ်။

Fortunately, the train was on time.

ကံကောင်းစွာနဲ့ပဲ ရထားက အချိန်မှန်ခဲ့တယ်။

(3) till one is blue in the face (Idiom)= ပြောစရာ မကျန်လောက်အောင်၊ ပြောစရာ မလိုလောက်အောင်။

eg.

Kyaw Kyaw's father talked to him till he was blue in the face, but it did no good, he quit school anyway.

ကျော်ကျော်ရဲ့ အဖေက ပြောစရာမကျန်လောက်အောင်၊ မလိုလောက်အောင် သူ့ကို ပြောထားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါဟာ အချည်းနှီးပဲ။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူ ကျောင်းထွက်ခဲ့တယ်။

(4) in time to (Prepositional Phrase)= တစ်ခုခု လုပ်ရမယ့် အချိန်မှာ တစ်နေရာရာကို ရောက်ရှိသည်။

eg.

U Ko Ko couldn't come for dinner, but he arrived in time to have dessert and coffee with us.

ဦးကိုကိုဟာ ညစာအတွက် မလာနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အချိန်ပွဲစားပြီး ကော်ဖီသောက်ရမယ့်အချိန်မှာ သူ ရောက်လာခဲ့တယ်။

(5) out of the question (Prepositional Phrase)= မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ပြောစရာမလို၊ ထည့်စဉ်းစားဖို့တောင် မလိုဘူး။

eg.

Your suggestion that we go swimming is out of the question; it's much too cold today.

ကျွန်တော်တို့ ရေကူးသွားကြမယ်ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ အကြံပြုချက်ဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီနေ့ သိပ်ကို အေးတယ်။

(6) waste one's breath(Idiom)= အချည်းနှီးပဲ၊ အလကားပဲ၊ အကျိုးမရှိပါ။

eg.

If you tell Nay Myo not to go, you'll just be wasting your breath; he'll go anyway. မင်း နေမျိုးကို မသွားဖို့ပြောရင် မင်း ပြောတာဟာ အချည်းနှီးပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူကတော့ သွားမှာပဲ။

#### ➤ စကားလုံးအစားထိုး လေ့ကျင့်ပြောဆိုမှု

(ပေးထားသော ဝါကျရှိ ကွက်လပ်များတွင် ကွင်းအတွင်းရှိ စကားလုံး၊ စကားစုများကို အစားထိုး၍ အသံထွက် ရွတ်ဆို လေ့ကျင့်ပါ။ ထို့ပြင် မိမိကိုယ်ပိုင် အတွေးဖြင့်လည်း စကားလုံးများ၊ စကားစုများ အစားထိုး၍ လေ့ကျင့်ပါ။)

1. Why don't you talk .....?  
(it over with her/ everything over with them/ this case over with a lawyer)
2. .... on time.  
(Tell them to be/ Ask them to try to be/ He never gets here)
3. ....blue in the face.  
(I've talked till I'm/ He's argued till he's)
4. .... is out of the question.  
(Being late/ Selling the house/ Going to such a place)
5. We arrived in time to .....  
(see the TV show/ have dinner with them/ hear his speech)
6. You're wasting your breath .....  
(talking to him/ explaining it/ discussing it)

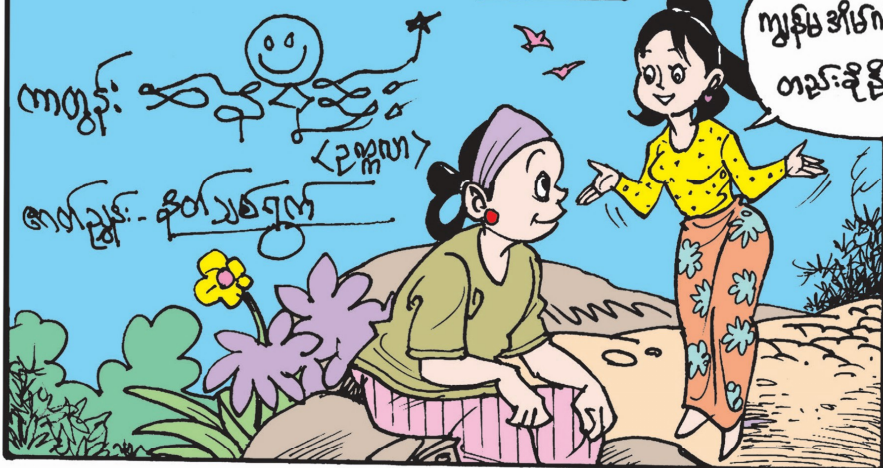


# ကတိမတည်သူ

တစ်ခါက ခရီးသွား လူလင် ယို  
တစ်ဦး သည် တောင်တန်းကြီး  
အနီးတွင် တိုင်က အမောပေနေ  
သည်။ ထိုအချိန် မိန်းမပျိုတစ်ဦး  
ရောက်လာပြီး

လူလင်ပျိုသည် မိန်းမပျို၏အောက်သို့  
အားရဝမ်းသာစွာ လိုက်သွားစေသည်။

ကတိမတည်သူ  
အားရဝမ်းသာစွာ



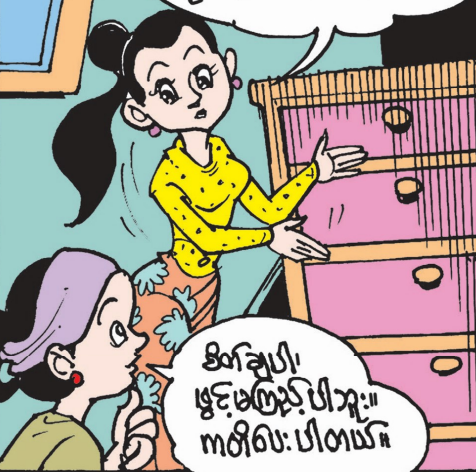
ကျွန်ုပ်အိမ်ကို လိုက်ပြီး  
တည်းခိုနိုင်ပါတယ်။



ဒီမှာ ရှင် ခြင်္သေ့အနားယူနိုင်ပါတယ်။  
ဒီပေမဲ့ ဒီအိမ်မှာ လိုက်လာပြောတတ်သူ  
နေလို့မရဘူး။ လိမ်ညာရင် ဒီအိမ်ပေး  
ပါ တစ်ခါတည်း ပျောက်ကွယ်သွားမှာပေါ့။



တစ်နေ့ - အပြင်ဘက်သွားဦးမယ်နော်။  
ကျွန်ုပ်မမရှိတုန်း ဗိုရိုအံ့ဆွဲတွေကို  
လုံးဝ မွှေးမကြည့်ပါနဲ့။



ခိုက်ခဲ့ပါ၊  
မွှေးမကြည့်ပါဘူး။  
ကတိမတည်သူပါ။

လူလင်ပျိုသည် မကြည့်ပါနှင့် ဆိုသော အရာ  
ကို ပြုကြည့်ခဲ့ရသည်။ အံ့ဆွဲတွေမွှေးကြည့်  
ရုံဖြင့် အာမခံ မဖြစ်နိုင်တော့တာကို ယူဆ  
က...



မိန်းမပျို ထွက်သွားသည်နှင့် ဗိုရိုအံ့ဆွဲအံ့ဆွဲကို  
မွှေးကာ အထွေးသို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ အလွန်သေးငယ်  
သော လယ်သမားတေးများ လယ်မြေနေကြသူကို  
တွေ့ရသောကြောင့် အလွန်အံ့သြသွားသည်။



မိန်းမပျို ဖြစ်ရောက်သောအခါ -



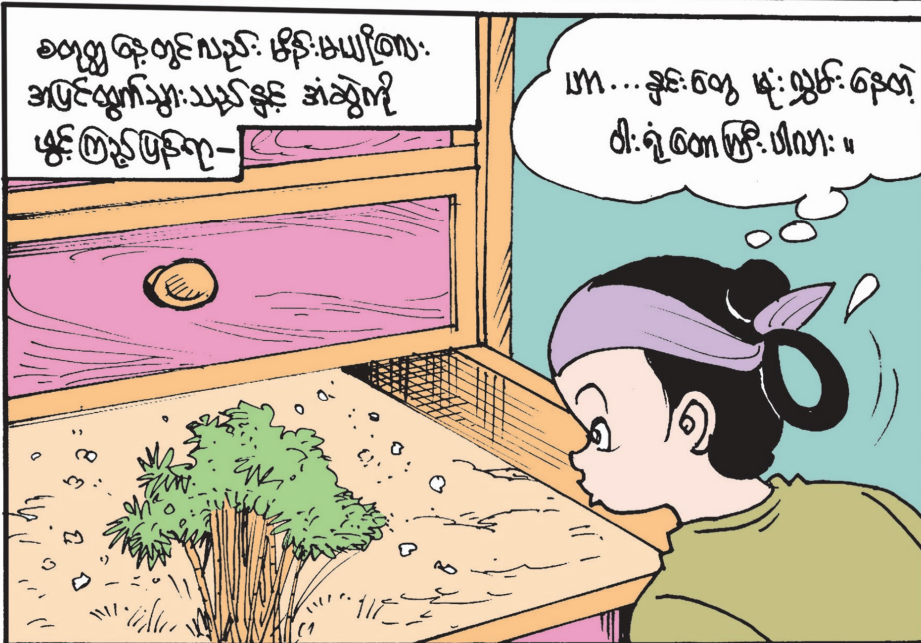
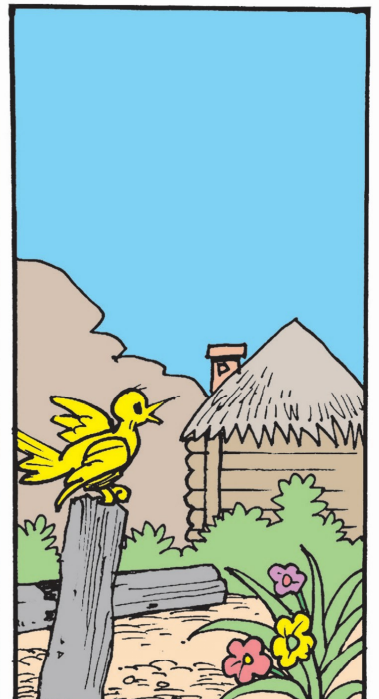
အံ့ဆွဲတွေ မွှေးကြည့်  
သေးလား။

မွှေးမကြည့်  
ပါဘူး။

အောက်တစ်နေ့တွင်လည်း မိန်းမပျို၏  
အပြင်သို့ ထွက်သွားပြန်သည်။ လူလင်ပျိုသည်  
ခိုက်ယ အံ့ဆွဲကို မွှေးကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခွဲ  
ထဲတွင် မိုးချော စွာသွန်းနေပြီး တောကတိမ  
သမားများ တောကတိမနေကြသည်။











## အတာကူးသည့်လ

- တန်ခူးနွေလ သည်ချိန်ခါ  
ပူးပွင့် ပန်းကောက်ဝါ၊  
ဥဩသံသာ တေးသီကျူး  
နှစ်သစ်ခါတော်ဦး။
- မြူးမြူးတြုတြု ကကြပြန်  
တူးပို့ ဂီတသံ၊  
အတာသင်္ကြန် ရိုးရာပွဲ  
အားလုံးပါဝင်နွဲ့။
- သူငါမခွဲ တို့အတူ  
သဒ္ဓါနိတိကြည်ဖြူ၊  
ကုသိုလ်အလှူ လက်မနှေး  
ခတုဒိသာ ကျွေး။
- လုံမလေးတို့ ရေပက်ခံ  
ပိတောက် ကိုယ်နီပန့်၊  
မြန်မာဆန်ဆန် ဟန်မပျက်  
သပြေတစ်ခက် ရေတစ်ခွက်။
- အခါတော်ရက် မူလီလာ  
ဥပုသ်သီလ စောင့်တည်ကာ၊  
တို့ပြည်မြန်မာ သာဓကကြောင်း  
အတာရေနဲ့လောင်း။ ။

ဝင်းဖေ(အဖျောက်)

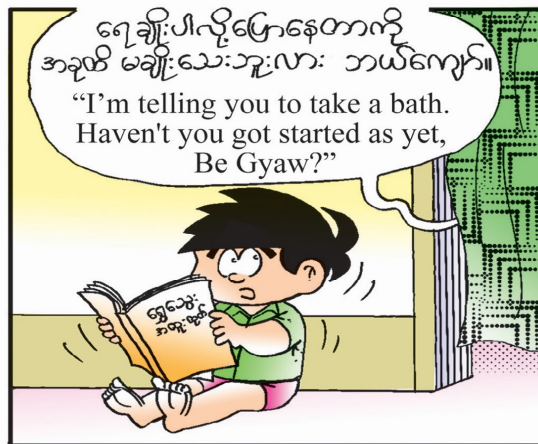
မြန်းသန်း(ကျွဲတမာ)

## ဘယ်ကျော်

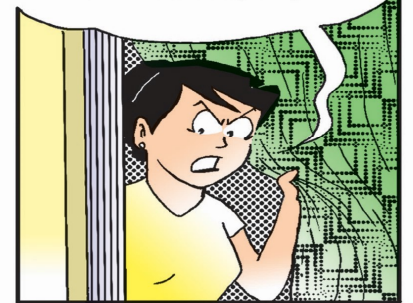
ဘယ်ကျော်



**BE GYAW**  
Thu Ra



တစ်နေ့ တစ်နေ့ ရေချိုးဖို့ပြောနေရတာနဲ့ကို မောနေတာပဲ။  
“I really feel tired of telling you to take a bath every day.”



ဘယ်တော့မှားမှ ပြောစရာမလိုဘဲ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရေချိုးမှာလဲဟယ်။

“When are you going to take a bath yourself without being told?”



R.517

ပြောစရာမလိုဘဲနဲ့ သားကို ရေချိုးစေချင်ရင်...

“If you want me to take a bath without being told,....”



အမှတ် ၅၂၉-၅၃၁၊ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ စာပေဗိမာန်၊ စာတည်းမှူးချုပ် ဦးတိုးကျော်က မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၉၆၁) ဖြင့် အောင်ဆန်းပုံနှိပ်စက်ရုံတွင် ရိုက်နှိပ်၍ မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၉၁၁) ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။